

DE RAAD VAN BEROEP VOOR DE DIRECTE BELASTINGEN TE BREDA

Opnieuw gezien het beroepschrift ten bekwamen tijde aan de Raad ingediend door X te Z tegen de hem in de Inkomstenbelasting over 1944 opgelegde navorderingsaanslag, zomede het verzoogschrift naar aanleiding van dat beroepschrift aan de Raad ingezonden door de Inspecteur der Belastingen te W en alle overige stukken, waaronder in het bijzonder een afschrift van het arrest van de Hoge Raad der Nederlanden dd. 14 Januari 1953, waarbij 's Raads uitspraak no. 6924 dd. 9 Mei 1952 werd vernietigd met verwijzing van het geding naar deze Raad ter verdere behandeling en beslissing der zaak in voltallige Vergadering met inachtneming van dit arrest;

GEHOORD ter Vergadering van de Raad de Heer A, Hoofd-Inspecteur Titulair der Belastingen te W, zomede de Heer B accountant aldaar, zijnde appellant, hoewel behoorlijk opgeroepen, niet verschenen;

GEHOORD de verklaring van de Secretaris van de Raad dat is voldaan aan de voorschriften van de artt. 10, 11 en 13ter der gewijzigde wet van 19 December 1914 (Stbl. 564);

OVERWEGENDE dat appellant zich, nadat deze Raad bij zijn vorengenoemde uitspraak de aan hem over 1944 opgelegde navorderingsaanslag naar een zuiver inkomen van f. 7198,-- met 10% verhoging had gehandhaafd, ten bekwamen tijde tegen deze aanslag in cassatie heeft voorzien, daarbij onder meer aanvoerende, dat de Raad van Beroep ten onrechte heeft aangenomen, dat hij per 31 December 1943 een bedrag van f.1594,63 en per 31 December 1944 een bedrag van f. 1653,60 had te vorderen van cliënten wegens verrichte werkzaamheden, en dat hij per die datum in strijd met het door hem tot 31 December 1942 gevolgde systeem bij de becijfering van zijn winst geen rekening heeft gehouden met hetgeen hij toen van cliënten te vorderen had ten bedrage van f. 58,97, waarop de Hoge Raad bij zijn vorengenoemd arrest heeft beslist, dat 's Raads uitspraak met betrekking tot dit geschilpunt niet geacht kan worden met redenen te zijn omkleed, vermits daaruit niet blijkt op welke wijze aan de Raad is ter kennis gekomen dat bij een door de Rijksaccountantsdienst ingesteld

boekenonderzoek gebleken is, dat belanghebbende per 31 December 1944 in strijd met het door hem tot Ultimo December 1942 gevolgde systeem geen rekening heeft gehouden met van cliënten wegens verrichte werkzaamheden te vorderen bedragen tot een totaal van f. 1653,60 - f.1594,63 = f 58,97;

OVERWEGENDE dat de Raad bij de behandeling der zaak na de verwijzing van het geding door de Hoge Raad heeft gehoord de Heer B, die destijds als adjunct-accountant bij de Rijksaccountantsdienst het boekenonderzoek bij appelland heeft verricht -zijnde appelland bij de herhaalde oproeping om ter Vergadering van de Raad te verschijnen uitdrukkelijk er op gewezen, dat tot het verhoor van genoemde adjunct-accountant alstoen zou worden overgegaan, doch hebbende appelland, die ook reeds op een eerste oproeping niet ter Vergadering was verschenen, er de voorkeur aan gegeven blijkens zijn in weinig kiese bewoordingen vervat antwoord op de tweede oproeping eveneens weg te blijven zodat dit verhoor buiten zijn tegenwoordigheid heeft plaats gehad- en die desgevraagd heeft verklaard bij dat onderzoek te hebben geconstateerd, dat appelland de van zijn cliënten nog te vorderen bedragen, na deze tot 31 December 1942 per balansdatum te hebben geactiveerd, sedert 31 December 1943 niet meer in zijn boeken heeft geactiveerd, terwijl uit de boekhouding bleek, -zulks in het bijzonder uit de gebezigde omschrijving- dat per 31 December 1944 geactiveerd had moeten zijn een bedrag van f. 58,97;

OVERWEGENDE dat uit het vorenstaande volgt, dat het bedrag van f. 58,97 door de Inspecteur terecht is aangemerkt als te behoren tot appelland's inkomen over 1944, zijnde toch de omschrijving der diverse posten in de boeken, gelijk de Raad ter Vergadering is gebleken aldus geschied, dat daaruit niet anders viel af te leiden dan dat de werkzaamheden, waarop zij betrekking hebben in het onderwerpelijk belastingjaar zijn verricht;

OVERWEGENDE dat appelland bij schrijven dd. 11 Maart 1953, welk schrijven de Raad eerst kort vóór de Vergadering, waarin de zaak na verwijzing opnieuw is behandeld, heeft bereikt en over de inhoud waarvan de Inspecteur zich ter Vergadering niet behoorlijk heeft kunnen uitlaten zodat het reeds om deze reden behoort te worden terzijde gelaten heeft getracht aannemelijk te maken, dat de Inspecteur het bedrag van f. 58,97 ten onrechte bij de vaststelling van zijn zuiver

inkomen over 1944 heeft in aanmerking genomen, doch aan al hetgeen appellant in vorenbedoeld schrijven heeft aangevoerd ten deze, gelet op de zeer ambtelijke verklaring van degene die destijds het boekenonderzoek heeft verricht, geen betekenis hoegenaamd kan worden toegekend;

OVERWEGENDE dat appellant derhalve ongegrond is in zijn beroep en de bestreden aanslag mitsdien behoort te worden gehandhaafd;

BESCHIKKENDE OP HET BEROEPSCHRIFT:

HANDHAAFT de bestreden aanslag.

Aldus vastgesteld in de Vergadering van de Raad voornoemd van de 13 Maart 1900 drie en vijftig alwaar tegenwoordig waren de Heren Mr. J.K. Schellenbach, Voorzitter, Mr. A. Bisschop Boele, Lid, R.W. Janssen plv. Lid, Mr. J.A.J. van den Biezen, 2e Secretaris.

Van den Biezen

Schellenbach